

EL LLENGUATGE

Vols dir?

El conjunt *voler dir* constitueix una locució verbal que té el mateix sentit que el verb *significar*. Aquest verb, com tants altres verbs d'origen culte, té, en el llenguatge de creació popular, una expressió equivalent formada per una locució verbal: avui, però, tant en el llenguatge col·loquial com en la llengua literària o escrita, s'usen indistintament totes dues formes, el verb i la locució, i en aquells casos en què hom tracta precisament del sentit de les paraules i cal, per tant, expressar reiteradament la mateixa idea, és natural que hom alterni l'ús de l'un i de l'altra.

La locució verbal *voler dir*, però, té una aplicació més extensa que no pas el verb *significar*, i en alguns casos cal considerar aquest conjunt, *voler dir*, més aviat com un temps perifràstic del verb *dir*. Efectivament, en frases com és ara *No vol dir el que pensa*, *Volen dir la veritat*, *Vols dir que se'n recorda?*, amb un subjecte (encara que sigui sobreentès) de designació personal, *voler dir* no és substituïble per *significar*. En tots els casos, però, *voler dir* és una locució transitiva, és a dir, que exigeix un complement directe o acusatiu, representat per un grup nominal o pronominal, una oració subordinada o un terme interrogatiu: *Volen dir quatre paraules*, *No ho volen dir*, *No vol dir el que passa*, *Volem dir que no en té ganes*, *Què vol dir?*

Hi ha, tanmateix, un cas especial en què aquest conjunt s'usa desproveït de tot complement.

És la frase feta *Vols dir?* d'acord amb el tractament que donem a la persona o a les persones a qui l'adrecem), amb la qual expressem el nostre escepticisme sobre la veracitat o l'oportunitat d'allò que ens acaben de dir i en demanem confirmació. I fóra, certament, desenraonat de *voler* sotmetre aquesta frase a un rigor sintàctic inflexible, fent-la acompanyar d'un element gramatical que en representés el complement directe, amb què tindríem «*Vols dir-ho?*», frase artificial, deslligada de la llengua real. Cal considerar *Vols dir?* com un cas anàleg a *Veus?*, *Ja veuràs*, *Si Déu vol* o *Qui sap!*, en què trobem també uns verbs transitius sense complement acusatiu. Actualment, en lloc de *Vols dir?*, n'hi ha que recorren a d'altres frases com *Tu creus?* o *Et sembla?*, que traeixen sens dubte la influència de models estranys a la nostra llengua i que semblen ben recomanables d'evitar.

Albert Jané